

En kristen og synden
Per Bergene Holm - [Josafat 19.10.2011](#) -

Nyere undersøkelser forteller at det ikke er særlig forskjell i seksualmoral blant bekjennende kristne ungdommer og andre ungdommer. Av kristelige blad og aviser går det også fram at mange bekjennende kristne ungdommer ser de samme filmer og TV-programmer som andre. Det siste kan jeg knapt se noen tale imot lenger. Har det blitt både selvsagt og helt i orden at kristne ungdommer samles rundt skjermen for å følge med på umoralske og nedbrytende serier og filmer? Anses det som pietistisk loviskhet å formane kristne til ikke å skikke seg like med denne verden, og at noe er synd og urenheter som ikke engang skal nevnes blant de troende?

Et naturlig menneske opplever ikke noe motsetningsforhold til synden og verden, men en naturlig draging mot den. Synden har noe forlokkende ved seg og den synes å tilføre mennesket noe, både av glede og tilfredsstillelse. Gud og livet med ham oppleves derimot som noe fremmed, og både tungt og tregt. Djevelen får Guds gode bud og ordninger til å framstå som hemmende og innsnevrende, noe som tar fra mennesket noe godt og rikt. En er i åndelig mørke og ser ikke at synden bare ødelegger og river ned de ordninger og goder Gud har skapt. Mange som bekjenner kristennavnet har det slik, men de er ikke født på ny og hele deres "kristenliv" er derfor kun et trelleliv, uten åndelig liv og kraft.

En kristen har ved Guds ord og Ånd fått se både seg selv og synden i Guds lys. Synden har ikke noe godt ved seg, den tilfører ikke mennesket noe, men den ødelegger og fører død og dom med seg, fordi Guds vrede er over synden. Det er det alvorligste ved synden, at den fører mennesket inn under Guds vrede og dom. Det må forkynnes klart og utvetydig. Det finnes for eksempel ikke kristne samboere. Den som lever i synden står under Guds vrede.

Synden er for en kristen som ild eller vann. Den er ikke hans element, noe han kan leve i, men det er som å falle i ild eller vann. Han må så snart som råd bli løst fra synden. Synden er den kristnes død. I det øyeblikk synden har fått makten i den kristnes liv og hersker der, så er troens liv tapt. For troen lever og utfolder seg gjennom en daglig tilflukt til Jesus og syndenes forlatelse. Den kristne løses fra synden ved å ta sin tilflukt til Jesus med den, ikke for så kunne vende tilbake til synden igjen og leve videre i den, men for å bli fri den. Renselsen i Jesu blod er også en renselse og oppstandelse til hellig liv og ferd, "på sannhets sti, alt ondt forbi, til himlens sorgenfri".

(Av Per Bergene Holm, Josafat - utlagt 19.10.2011 - Shafan 31-10-11)